

ΟΣΤΟ

οστό, το, ουσ. [<αρχ. ὀστέον <ὀστοῦν], το οστό·

- αρχίζει να παίρνει σάρκα και οστά, βλ. λ. [σάρκα](#)·

- δίνω σάρκα και οστά (σε κάτι), βλ. λ. [σάρκα](#)·

- με σάρκα και οστά, βλ. λ. [σάρκα](#)·

- μέχρι μυελού οστέων, βλ. συνηθέστ. *μέχρι κόκαλο*, λ. *κόκαλο*·

- πήρε σάρκα και οστά, βλ. λ. [σάρκα](#)·

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας